

# Liefde.

## I. Liefde is alles.

Psalm 45 begint met 'Een onderwijzing, een lied der liefde'. Liefde is de inspiratie-bron voor menig gedicht, psalm en lied. Zo ook voor The Beatles klassieker, 'All you need is love', oftewel 'Liefde is alles wat je nodig hebt'. Johannes schrijft: 'God is liefde, en wie blijft in de liefde, blijft in God en God in hem' (1Joh.4:16b). Volgens Jezus is dit ook de basis van de wet en de profeten: 'heb God lief met heel uw hart, ziel en verstand en houd net zoveel van uw medemens als van zelf (Mat.22:37-40)' De wet der liefde. Liefde is populair in muziek, film en levensbeschouwing. Maar geven ze allemaal een juist en compleet beeld van wat liefde is? Mensen ontvangen graag liefde. Maar wat is liefde eigenlijk? 'All you need is love' is ook de titel van TV-romantiek. Liefde wordt gezien als het romantisch samenzijn van een stelletje, want alleen is maar alleen. Het gaat hier echter niet om geestelijk èèn te worden, of om èèn ziel te worden, maar om de romantiek van het lichamelijk bij elkaar zijn. Dit is dus niet wat God bedoelt met liefde ...

De mens is geschapen als naar het beeld van God; als man en vrouw samen zijn ze geschapen naar het beeld van God (Gen.1:26-27; 5:1-2). God dacht 'Het is niet goed dat de mens alleen is.' (Gen.2:18). Bij het geestelijk èèn worden van man en vrouw kunnen ze elkaar opbouwen in een liefdesrelatie (Gen.2:21-25). De bedoeling is dat deze relatie blijvend is (Mat.19:9). Vanuit die wederzijds aanvullende relatie kan men elkaar opbouwen in de liefde. In de liefde voor elkaar en vanuit die gezamenlijke liefde kun je liefde geven aan anderen. Je hebt als mens een ander mens nodig die je eerlijk en opbouwend vertelt van de balk in je oog, van de blinde vlek in je leven. Dat

valt niet mee, want je bent dan als Christen niet van deze wereld, maar je leeft wel in deze wereld (Joh. 17:11,15,16a). Het huwelijk kan de mens opbouwen om dichter bij God te komen terwijl de mens op deze wereld verblijft; maar het huwelijk is niet bestemd voor het hiernamaals (Luk.20:27-40).

## **II. Een gebroken wereld ...**

Je hoeft niet naar Irak te kijken om te zien dat onze wereld verre van perfect is. We leven in een gebroken wereld. We gaan dood, worden ziek, verouderen, en worden zelfs niet meer altijd perfect geweven. Bij uitzondering worden er mensen geboren die zowel man als vrouw zijn (hermafrodiët) of dit lijken te zijn (pseudohermafrodiët). Zo ook zijn er mensen die hun seksuele voorkeur gericht hebben op mensen van hetzelfde geslacht (homoseksueel), of in aanleg zonder een specifieke seksuele voorkeur. Bij die groep heeft de omgeving (waaronder de opvoeding) een grote invloed hebben op de ontwikkeling van de uiteindelijke seksuele voorkeur (homoseksueel, biseksueel of heteroseksueel). Voor vele andere mensen is de seksuele voorkeur erfelijk bepaald, homoseksueel of heteroseksueel, slechts voor een minderheid wordt de seksuele geaardheid beïnvloed door ervaringen en vrije wil. Hoewel ook in de natuur (bij dieren) homoseksualiteit voorkomt, hoef je toch geen bioloog te zijn om te zien dat homoseksualiteit zijn biologische beperkingen heeft, voor mannen en vrouwen.

In de discussie over homoseksualiteit worden een aantal Bijbelteksten aangehaald die moeten laten zien dat de Bijbel homoseksualiteit verbiedt. De tekst in Genesis (Gen.19:1-13) spreekt over een dreigende verkachting van mannelijke boodschappers (engelen) die te gast zijn bij Lot door Sodomieten. Lot wil deze sparen ten koste van zijn dochters. De teksten in Leviticus spreken over het liggen van een man bij een man waarbij ook een vrouw neerligt (Lev.18:22; Lev.20:13); een beschrijving van een biseksueel

trio contact. In de eerste brieven aan de Korintiërs (1.Kor.9-10) en Timotheus (1.Tim.9-10) worden opsommingen gegeven van verboden gedrag, waartussen overspel, prostitutie, maar ook seks met mannen staat. Het is echter lastig om in deze tekst onderscheid te maken tussen een verbod op homoseksuele prostitutie en overspel, of een verbod op homoseksualiteit en prostitutie en overspel.



Het is opvallend dat monogame homoseksualiteit onbesproken blijft in de 4 Evangeliën, de 10 geboden en kan niet afgeleid worden uit het gebod der liefde, de basis der wet en der profeten. Jezus haalt wel de huwelijkswetten aan, en stelt die op scherp, m.b.t. overspel en echtscheiding (Mat.5:27-28, 31-32). Elders motiveert Hij dit met de bedoeling van de mens in de schepping (Gen.1:26-27; 2:18,21-25; 5:1-2): dat de mens als man en vrouw is gemaakt en dat die door een vlees worden door de samenvoeging in het huwelijk door God (Mat.19:3-10). Verder vertelt Jezus: “Er zijn mensen die niet kunnen trouwen, omdat ze nu eenmaal zo geboren zijn. Er zijn er die niet kunnen trouwen, omdat ze door mensen voor het huwelijk ongeschikt zijn gemaakt” (Mat.19:12a). Dit past in de beschrijvingen van de mensen die homoseksueel zijn door erfelijkheid of door de omgeving. Paulus schrijft dit nog nadrukkelijker: ‘God heeft sommige zondige mensen overgegeven aan homofiele gevoelens’ (Rom.1:18:32; zie ook Ex.20:5-6). Homoseksualiteit is volgens deze tekst één van de mogelijke gevolgen van de zonde. Let wel, er is geen mens die kan zeggen: ‘Ik heb een zuiver geweten! Ik hoef nergens spijt van te hebben!’ (Spr.20:9)

en ‘er is geen mens in de hele wereld die zo rechtvaardig en goed is, dat hij nooit verkeerd handelt.’ (Pred.7:20).

### **III. Een gebroken kerk.**

Christenen verschillen van mening over de omgang met homoseksualiteit. De Bijbelteksten beschrijven homoseksualiteit nooit in positieve zin, en dit past bij de uitleg dat homoseksualiteit een gevolg is van de zondeval. De Samen-op-Weg kerken gaan voor de acceptatie van de homoseksualiteit met het zegenen van homohuwelijken. Vanuit de acceptatie van de homoseksuele medemens komt men tot de acceptatie van monogame homoseksuele relaties; accepteren van mensen behoort bij de naastenliefde. Het stimuleren van levenslange monogamiteit in homoseksuele relatie helpt overspel en wisselende relaties te voorkomen, en stimuleert dus mensen zichzelf aan het liefdesgebod te houden.



Een andere uitleg van de Bijbelteksten is dat homoseksualiteit (ook) op zichzelf zonde is, en dat homoseksueel gedrag dus ten alle tijden moet worden verworpen. De therapie van de Evangelische

Hulp Aan Homofielen (EHAH) is gebaseerd op een verandering van homoseksuele gerichtheid in heteroseksuele gerichtheid. Therapie van homoseksuelen door de EHAH leidt tot een heteroseksuele levensstijl in 10% van de mensen die zich hebben aangemeld. Dit magere resultaat is niet alleen te wijten aan de motivatie van deelnemers, want een anderhalf keer zo grote groep (15%) besluit celibatair verder te leven. Net zoveel mensen als dat veranderen, veranderen niet na het volgen van de therapie (25%). De helft van de mensen die zich oorspronkelijk aanmelden besluten niet aan de cursus deel te nemen [1-2]. Het risico van deze aanpak is echter dat die 75% van de homoseksuelen die niet heteroseksueel of celibatair worden, het stempel van mislukking krijgen. En dat terwijl geen enkel mens op eigen kracht kan winnen van de gevolgen van de zonde die God heeft toegelaten (Rom.1:18-32). Om niet het stempel van mislukking te krijgen zullen sommige misschien zichzelf overtuigen van hun heteroseksualiteit en gaan trouwen, met allerlei drama's als gevolg ... Deze mogelijke gevolgen van een dergelijke aanpak is uiterst ongewenst, want mensen worden buitengesloten van de liefdevolle genade van Christus, omdat ze zondig zijn, terwijl de liefdevolle genade van Christus juist voor iedereen nodig is, omdat iedereen zondig is!

#### **IV. Bevrijdende acceptatie of verstikkende tolerantie.**

Verschillen in Bijbeluitleg kunnen leiden tot hevige strijd en onderlinge verkettering, maar verschillen in Bijbeluitleg niet nieuw. Rond het begin van onze jaartelling, verschilden de Joden in de interpretatie van hun geloof. Zo waren er de Sadduceeërs die zich vooral richtten op de rijke tradities van het Jodendom. De Farizeeërs, daarentegen zijn ontstaan als puristen uit een groep vrome leken die zich op de wet richtten; puur de Bijbel en niets anders. Iedereen moest van hun de wet kennen en beoefenen, want het priesterschap was van alle gelovigen. De Farizeeërs protesteerden tegen het humanisme van die tijd. Jezus bevestigd hun leer: 'De schriftgeleerden en

de Farizeeën hebben zich bekleed met het gezag van Mozes. Houd u dus stipt aan alles wat zij u zeggen' (Mat.23:2-3a). Vooraanstaande Farizeeërs als Hillel en Shammai verschilden van mening over de vraag wanneer scheiden was toegestaan [3]. Een vraag die dan ook aan Jezus wordt gesteld (Mat.19:3-10). Petrus moet zijn bezoek aan niet-Joden verdedigen tegen andere apostelen (Hand.11:1-18). Paulus en Barnabas hadden een geschil omtrent de besnijdenis van Christenen met Christelijke Farizeeërs (Hand.15:1-29). De apostelen hadden moeite moeite met mensen die op hun eigen manier het evangelie verkondigden (Lk.9:49; Mk.9:38). Jezus had hier duidelijk minder moeite mee (Lk.9:50; Mk.9:39): "want wie niet tegen ons is, die is vòòr ons" (Lk.9:50b; Mk.9:40). In feite zegt Jezus dat je andere kinderen van God mag accepteren als kinderen van God, hoewel hun beleving van het geloof niet jouw beleving is. Dat is ook de strekking van Romeinen 14 (zie stuk van Arjo van der Steen in deze hoeksteenkrant). Natuurlijk is het goed om iemand als broeder te wijzen op dwalingen die hij maakt, maar doe dit als liefhebbende broeder die weet dat alleen God de Waarheid heeft. Hou daarbij rekening dat Christenen op verschillende manieren de Weg kunnen behandelen, maar de basis van de wet en de profeten blijft hetzelfde: 'hou van God met heel je hart, ziel en verstand, en van je naasten als je zelf'.

Een mogelijk gevaar van deze handelwijze is dat het leidt tot tolerantie; tolerantie betekend dingen toelaten zonder dat je ze kunt of hoeft te accepteren. Je kunt (zoals de Nederlandse overheid) toelaten dat fietsen worden gestolen, omdat je het te duur of te tijdrovend vind om fietsendieven op te sporen. Diefstal is direct strijdig met de 10 geboden. Met tolerantie ben je medeplichtig (1.Sam.3:10-14). Tolerantie doet wat ten onrechte 'bedekken met de mantel der liefde' wordt genoemd; misstanden of iemands fouten doodzwijgen. Liefde verheugd zich in de waarheid (1.Kor.13:6), maar rekent het kwade niet aan (1.Kor.13:5). Je kunt diefstal misschien dan wel tolereren, echter het valt niet te accepteren. Aan acceptatie zit namelijk een grens. Je kunt alleen het gedrag van iemand accepteren als je daarmee op de een of andere manier kunt instemmen.

Instemmen omdat het iemands persoonlijke vrijheid is, binnen de vrijheid in Christus; dus dat zijn gedrag niet strijdig is met de liefde voor God en de naaste. Mordechai laat zien dat je weliswaar flexibel kunt zijn in je eigen geloofsuiting (Ester 2:1-23), je toch heel duidelijk grenzen moet stellen voor jezelf, ongeacht de gevolgen voor jou (Ester 3:1-6 en verder). Vanuit acceptatie kun je een grens trekken voor gedrag dat strijdig is met het gebod van naastenliefde of liefde voor God. Maar dat mag je er niet van weerhouden iemand als mens moeten accepteren. Immers je moet zelfs van je vijanden houden (Mat.5:43-48).

### **V. Al heb ik het volmaakte geloof dat bergen verzet ...**



Wie zou dat niet willen hebben: het volmaakte geloof. Ijzersterk, onbreekbaar, in staat om bergen te verzetten. Een volmaakte en goede godsdienst. Je zou toch nooit kunnen denken dat zoiets tot het kwade zou kunnen leiden? Toch kan het volmaakte geloof ons blind maken voor het kwaad in ons, doordat we ons richten op uiterlijkheden van religieus vertoon en ware godsdienstigheid. Religie kan de Waarheid in ons verbergen. Het verdoezelt de werkelijkheid in ons, totdat – hopelijk - het punt

waar onze fouten ons dwingen het toe te geven. Hoe werkt dat? Kennis maakt opgeblazen, maar liefde sticht (1.Kor..8:1-3). Zo ook met kennis van de Bijbel! Woord ontvangen zonder er gehoor aan te geven leidt tot zelfbedrog (Jak.1:22). Jezus vertelt ons dat vruchtbaar leven ontstaat in de aarde van het hart, niet uit het zaad van het woord (Mat.13:1-23). In ons hart ontstaat het levende Geloof, niet in de theologie. Vertrouwen op de perfecte godsdienst is een strategie van de boze, waarbij deze zelfs ondersteund wordt door de aardse kerk! De boze wil ons blind wil maken voor onze verdorvenheid en afhankelijkheid. In plaats van liefhebben vanuit de verkregen genade (Lk. 7:47) vervallen we gemakkelijk in wetticisme. We zwakken de zonde af, zodat we een goed gevoel over onszelf kunnen hebben. Of misschien, en dat is nog erger, gaan we te keer tegen de zonde, zodat zondaren moeten onderduiken en Gods genade buiten de kerk moeten zoeken [3]. In de Bijbel staat deze valkuil herhaaldelijk genoemd. Farizeeërs die Jezus aanspreken op het plukken van aren op de sabbat (Lk. 6:1-3) of op het genezen van een man op de sabbat (Lk.6:6-11) [-]. Net zoals de Farizeeërs kunnen ook andere misleide mensen kunnen moreel goed zijn. De waarheid is dat een goede godsdienst niet noodzakelijkerwijs goede mensen voortbrengt en een slechte godsdienst, of geen godsdienst, slechte mensen. De waarheid is dat mensen goed en verkeerd kunnen zijn. Echter soms zijn het slechteriken die vasthouden aan de waarheid en de goeden die dwalingen bevestigen.

Terug naar de Farizeeërs; ze waren voortreffelijke voorbeelden van de mensheid. Hoe kregen ze dat voor elkaar, zonder dat de Heilige Geest hen daartoe in staat stelde? Door welke kracht leiden ze zo'n rechtvaardig leven? De kracht van godsdienst oftewel religie. En als die religie werkt, dan werkt het systeem, en wordt het steeds aantrekkelijker. Als we het farizeïsme begrijpen, zullen we ontdekken dat religie de menselijke ziel in haar greep kan hebben, ongeacht of de godsdienst waar is of niet! Godsdienst kan rechtvaardig gedrag voortbrengen, zelfs zonder een rechtvaardig hart. Die religie denkt de waarheid in pacht te hebben, echter ze verdraait de waarheid op een fijne manier. Het wetticisme is een van de grootste vijanden van het echte Christendom [3]. De profeet Jeremia schrijft over deze



religieuze mensen: "want mijn volk heeft twee boze daden bedreven: Mij, de bron van levend water, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden" (Jer.2:13). De mensen hebben God verlaten, maar vinden hun kracht in de gebroken bakken van religie.

In ons leven zien we de uiterlijke tekenen van onze goedheid, maar de innerlijke symptomen van het kwaad in ons, zien we niet. We zijn verblind door de maatschappij en willen meer inzet voor goede doelen; verblind door deugdzaamheid en tonen een prijzenswaardige moraal; verblind door religie en doen godsdienstige dingen; we raken verblind door kennis, en misleiden ons zelf door kennis zonder daden (Jak.1:22); we vermijden ongodsdienstig gedrag; maar ons hart wordt niet veranderd (Luk.18:11-12). Helaas is onze geest is zelden zo creatief als in het rechtvaardigen van onszelf. Jezus sprak over de balk in ons eigen oog die we niet zien (Lk.6:42). Toch kunnen we leren onszelf zien; leren om oog te hebben voor onze zwakke kanten. Als we oog hebben voor de tekenen dat het van binnen fout zit bij ons zelf. Het teken van verborgen eigendunk, geuit in de minachting voor anderen, zoals de biddende Farizeeër jegens de tollenaar (Lk.18:9). Of een oppervlakkig besef van vergeving, waardoor wij zeggen dat andermans fouten niet zomaar vergeven kunnen zijn (Lk.7:36-50; vers 47!). Of een verkeerd besef van genade en eerlijkheid, zoals de thuisgebleven zoon naar de vergeving van zijn teruggekomen verloren gewaande broer (Lk.15:28-32). Of we denken genade verdient moet worden door een bepaalde hoeveelheid goede werken (Mat.20:1-16).

Niemand is rechtvaardig (Rom.3:10-12). Maar op onze eigen mislukkingen hebben we vaak een aparte, een ongezonde kijk. Hoe reageer ik als ik faal of als zondaar wordt ontmaskerd? Ben ik dan als de onrechtvaardige pachters, die gaan van kwaad naar erger (Mat. 21:33-46)? Hoe kan ik genezen van verborgen zonden van mijn hart. In de gelijkenis van de verloren zoon, zijn beide zonen onhandelbaar, maar de vader toont verstandig ouderschap (Lk.15:11-32). De openlijke zonden van de verloren zoon zijn pijnlijk; de pijn leidt tot het geestelijk verstandig worden. Hij komt tot inkeer, en gaat terug naar

huis. Geestelijke zonden van de thuis gebleven zoon houden echter een duistere zekerheid in. Deze zonden worden vaak thuis en in de kerk gestimuleerd, waardoor iemand misschien nooit geestelijk verstandig wordt [3]. Toch is er een weg terug van het wetticisme. Saulus was een wettische Farizeeër, en op reis naar Damascus, om Christenen te vervolgen. Onderweg zag hij Jezus, bekeerde hij zich, en ging als een ander mens, Paulus, door het leven (Hand.9:1-19; 22:1-21; 26:1-23). Paulus zag in dat de mens niet gerechtvaardigd wordt door wat de mens de wet gehoorzaamd. Door de wet wordt de mens zich slechts bewust van het feit dat hij zondigt (Rom.3:20). Het geloof in Christus schenkt gerechtigheid (Rom.3:21-4:25). En dat geloof vertelt je dat je God en je naaste moet liefhebben. Om de titel van dit stukje af te maken: "... als ik de liefde niet heb, ben ik niets" (1.Kor13:2b).

## **VI. De uitdaging.**

Het lied *'Under pressure'* kent de regel: "*Love dares you to care for the people on the edge of the night and love dares you to change our way of caring about ourselves*"[4]. Liefde daagt je uit om te geven om de mensen op de rand van het duisternis, en liefde daagt je uit om te veranderen van iemand die alleen maar om zichzelf geeft (naar iemand met liefde). Liefde verwacht een verandering van hartsgesteldheid, van de motivatie in je leven. Liefde voor onszelf (Efe.5:28-30) blijft, maar de liefde voor onze naasten moet even groot worden als de liefde voor onszelf. En God moeten we liefhebben boven alles! Je naaste liefhebben is ooghebben voor menselijke nood, niet huidskleur, stand of land. (Lk.10:30-37). We zwakken Gods maatstaven af, naar menselijke maatstaven in getallen. Jezus gaat in de tegenaanval en past schoktherapie toe op godsdienstige mensen (Mat.3-4); Hij maakt contact met de godsdienstige mensen (Lk.10:25-237; 15:1-32; 18:9-14), maar verscherpt Gods eisen in ons hart. Jezus valt innerlijke zonden zeker net zo vaak aan als

uiterlijke zonden. Dat vergeten we nogal eens! Soms lijkt het alsof Jezus de innerlijke zonden - trots, hebzucht, arrogantie, schijnheiligheid, je houding en verborgen zonden - Hem meer beroerde dan de uiterlijke zonden - ongodsdienstigheid, gulzigheid, alcohol, openlijke zonden, daden en leven voor het genot. Jezus wist dat verontreiniging in wezen een gewoonte van het hart was. Eerlijk zijn tegen onszelf en tegen God moet tot gevolg hebben dat we eerlijk zijn over onszelf tegen anderen. We kunnen geen verkeerd beeld van geestelijkheid geven. Als we alleen over de successen van ons leven vertellen en niet over de moeiten en mislukkingen, kunnen we geen bruikbaar middel meer zijn om met mensen om te gaan en tot mensen door te dringen. De meeste van ons leren immers van hun fouten. Vergeet niet, de Bijbel vertelt ons eerlijke verhalen over Gods mensen, de goede, de slechte en de verfoeilijke! [3]

Voordat verteld wordt dat liefde een uitdaging is, wordt in *'Under pressure'* gezongen "Why can't we give love that one more chance. Why can't we give love?" [4] Waarom kunnen we liefde niet nog een kans geven, waarom kunnen we geen liefde geven? Staan we *under pressure*, onder de druk(te) van het dagelijkse bestaan? Verliezen we daardoor oog voor datgene wat werkelijk van belang is? Voor God is liefde het belangrijkste (Hos. 6:6; Lk.10:26-27), en vanwege liefde worden onze zonde vergeven (Lk.7:47). Hoe vaak constateren we niet bij onszelf: "want het goede dat ik wil doen, doe ik niet, maar het kwade dat ik niet doen wil, doe ik juist wèl" (Rom.7:19) [-]. Ook in de kerk zien we vaak verkeerde dingen: mishandeling, wreedheid en schijnheiligheid. Veel mensen lijken op Farizeeërs; het toppunt van zelfgenoegzaamheid om anderen te veroordelen voor de zonden van je eigen ziel. Steeds meer mensen zijn 'ontkerkelijkt'. Sommige van hen hebben voor een manier van leven gekozen die afkerig is van het christendom en hebben daarom de kerk verlaten. Anderen walgen van de godsdienst, het wetticisme. Valse

godsdienst en farizeïsme zullen altijd onder ons voorkomen [3], maar het hoeft niet zo te blijven. Voor ieder van ons persoonlijk is er een andere weg, gevoed vanuit de bron van liefde; de bron van levend water.

## **VII. Bron van liefde**

Geestelijk wedergeboorte ontbrak bij Nicodemus, en daarom moest hij opnieuw geboren worden uit de geest (Joh.3:1-11). De Geest zorgt voor de groei en rijping van liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid en vertrouwen, zachtmoedigheid en zelfbeheersing (Gal.5:22). Natuurlijk blijven we leven in de wereld, maar "God wil de geest die Hij in ons liet wonen, helemaal voor Zich alleen hebben" (Jak.4:5). En dan zal jouw "hart zal een bron zijn waaruit stromen levend water vloeien" (Joh.7:38). Zonder Gods hulp kunnen we dat niet (Jer. 17:13). Maar gelukkig is er hulp; de Heilige Geest, en die komt van God (Ps.104:30). De Heilige Geest is gekomen om de gelovige te helpen, kracht en wijsheid te geven, om Gods wil te doen (Neh.9:20; Lk.2:26). De Heilige Geest geeft ons de Goddelijke kracht die wij nodig hebben in de strijd tegen de listige verleidingen van de duivel (Efe.2:11-18). We moeten ons hart openstellen voor Gods Woord, voor Gods liefde. We moeten niet denken dat we zelf genoeg zijn om Gods Weg te gaan. We moeten al onze fouten en zwakheden bij Hem neerleggen. Hij Vergeeft uit Liefde; Hij geeft ons nieuw Leven; daarvan is het kruis het bewijs! (1Joh.4:9)

Zelfgenoegzaamheid onder ogen zien leidt tot vruchten, zoals Christus rechtvaardigheid (Lk18:14; Lk7:47), Zijn vergevingsgezindheid (Mat.7:1-5; Gal.6:1), Zijn vrijheid, omdat

we leven naar de geest van de wet (Rom.8:1-17), en de zekerheid van Gods onvoorwaardelijke liefde (Rom.8:35-37). We krijgen de vrijheid om onze fouten toe te geven, ook aan mensen, het vertrouwen en de zekerheid dat God ons niet verwerpt. Als wij onszelf op ons slechts zien, ervaren we God op zijn best [3], omdat we ons niet meer verhullen achter vrome schijnheilige praatjes, maar ons laten zich in oprechtheid. Op die manier kunnen we ons laten vullen met de liefde van God, immers God is de bron van de liefde. Als we gevuld blijven worden met Gods liefde, worden we een kind van God. We gaan God liefhebben en van onze naasten houden, zelfs van onze vijanden. De bron van de Liefde is God (1Joh.4:7-20). Liefde brengt ons dichterbij God, de zonde scheidt ons van God (1Joh.1:3-11). Jezus vertelt heel duidelijk: "Houdt van uw vijanden en bidt voor wie uw vervolgen" (Mat.5:44). Help je vijand in nood (Rom.12:17-20). Stap naar volmaaktheid in Gods liefde en leef de keuze die je wilt maken, van wie je wilt dienen (Mat.5:45-48). 'Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwint het kwade door het goede' (Rom.12:21). Als we in God blijven, leven we zoals Jezus, vanuit de liefde. Dan woont de Waarheid in ons, en we houden van onze naasten, van onze broeders en zijn onze zonden vergeven (1Joh.2:3-12).

Moge Gods liefde in waarheid met jullie zijn,

John Jacobs

#### **BRONNEN:**

[1] Johan van de Sluis (EHAH). Voordracht Evertshuis 22-01-2003.

[2] Alychet van der Hoening (1984). Over evangelische-Christelijke hulpverlening aan homofielen. Verandering mogelijk. Jazeker. Eindscriptie voor de dagopleiding maatschappelijk werk aan de Gereformeerde Sociale Academie 'De Vijverberg' te Ede.

[3] Tom Hovestol. De Farizeeër in de spiegel. 1999 Uitgeverij Medema.

[4] (Queen) en David Bowie – 'Under pressure', (Queen, Hot space, 1981).